

forslagsstiller af det Ændringsforslag, han her angriber.

Ændringsforslaget Nr. 7 har jeg omtalt. Det angaar Bestemmelsen om de 4 Aar. Det ærede Medlem udtalte sig meget mod den foreslaaede § 4, Ændringsforslaget under Nr. 10. Efter dette Forslag kommer Paragraffen til at lyde saaledes: „De Jordlodder, der erhverves i det omhandlede Øjemed, maa ikke uden Landbrugsministerens Samtykke være mindre end 2 Tdr. Land“. Det har forundret mig, at det ærede Medlem her holder saa stærkt paa en Maksimumsgrænse paa 8 Tdr. Land. Som jeg tidligere har udtalt, har denne Grænse været os til Hinder — selv med en Laaneværdi paa 5,000 Kr. — mange Steder i Jylland, skønt vi ganske vist ikke have ladet os hindre i nogen stor Udstrækning, idet vi er gaaede ud fra — det er i hvert Fald sket ovre i Randers Amt, hvor jeg har været med i Arbejdet —, at Lovens virkelige Mening, som vi have at holde os efterrettelig, var den, at Landarbejderen skulde have saa stor og saa god en Ejendom, som det var muligt at faa for den Laanesum, som Loven tillod at yde ham. Derfor have vi ikke følt os slavisk bundne til Bestemmelsen om de 8 Tdr. Land, men efter det, som vi nu foreslaa, at Laaneværdien forhøjes fra 5,000 til 7,000 Kr., vil det være umuligt at opretholde denne Bestemmelse. Jeg forstaar heller ikke, at det ærede Medlem kan have den fjerneste Interesse i denne Maksimumsgrænse. Det forundrer mig, at det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen) følger det ærede Medlem paa dette Punkt, men jeg antager, det var, fordi det ærede Medlem fra Sorø ellers vilde være kommen til at staa alene. Naar det ærede Medlem siger, at det, at vi beholde de 2 Tdr. Land, peger i en anden Retning, siger jeg: Nej, dette Forslag peger ikke i en anden Retning, det peger kun i Retning af at yde den fuldstændigste Frihed, at lade enhver Mand indrette sig, som han efter Forholdene og de Midler, han raader over, finder det heldigst for sig. Det, der overhovedet peger, er Laaneværdien, som sættes til 7,000 Kr., dette, at man tilbyder ham et Laan paa 6,300 Kr., og at han saa derfor maa købe sig et saa stort og godt Husmandbrug, som det er ham muligt. Der er ikke her noget, der peger i nogen Retning ud over den fastsatte Laaneværdi, som netop peger i den modsatte Retning af, hvad det ærede Medlem nævnte.

Saa udtaler det ærede Medlem, at Husmandsorganisationerne — han sagde,

at det ogsaa var Tilfældet ovre i Randers Amt — havde ikke krævet noget saadant, de krævede Maksimumsbestemmelsen om de 12 Tdr. Land slettet. Men kan det ærede Medlem ikke forstaa, at naar man kræver Maksimumsbestemmelsen paa 12 Tdr. Land slettet, vil man ikke fastholde en Maksimumsgrænse paa 8 Tdr. Land? Det synes jeg, det ærede Medlem kunde forstaa, og jeg kender i hvert Fald ingen Husmandsresolutioner, der gaa i modsat Retning af det Forslag, vi her stille, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem heller ikke kan nævne en eneste Husmandsresolution, der modsætter sig dette gode fornuftige Forslag. Husmændene ere alt for praktiske og kloge til at fremsætte Resolutioner i modsat Retning. Den højtærede Minister har jo udtalt sig saa udførligt om det ærede Medlems Ændringsforslag angaaende Indførelse af Fæste og Ekspropriation, og det ærede Medlem selv udtalte sig kun ganske løseligt derom i Gaar, saa jeg skal ikke trætte Tinget med at udtale mig derom. Jeg skal kun sige, at ogsaa jeg tror, at disse Forslag trænge til en nærmere Prøvelse i en Kommission, hvad jeg ogsaa haaber de ville faa.

Med disse Bemærkninger skal jeg fremdeles anbefale Tinget kun at stemme for de af Flertallet eller hele Udvalget stillede Ændringsforslag samt de af Ministeren og Udvalget tiltraadte Forslag.

Poul Christensen: Jeg er glad ved straks nu at komme til at svare den højtærede Minister paa nogle af de Bemærkninger, han gjorde til mig. I Begyndelsen af den højtærede Ministers Foredrag fik jeg det Indtryk, at Ministeren ikke ønskede at forhandle paa et nyt Grundlag, ikke ønskede, at man gik andre Veje end dem, han har foreslaaet i det Lovforslag, han har forelagt. Jeg synes, at han understregede dette endog meget stærkt. Jeg noterer derimod med Tilfredshed, at den højtærede Minister i Slutningen af sit Foredrag lod meget velvillig overfor de Forslag, der ere stillede af det Mindretal, hvortil jeg hører, om sideordnet med den her foreslaaede Form at gaa over til Stats- og Kommune-fæste som Forsøg. Den højtærede Minister antydede, syntes det mig, at det kunde komme under Overvejelse i den Kommission, som det paatænkes at nedsætte. Jeg noterede dette med Tilfredshed, thi da er der ikke saa overordentlig meget at strides om.

Den højtærede Minister udtalte, hvilket jeg paaskønner, sin overordentlige